

saadan Maade, at man kan bringe Posten meget hyppig til Gvermands Dør. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) anseede over Lidens for Jernbanefarten her igjennem Sjælland fydpaa. Seg maa tilstaa, at jeg i dette Dieblik ikke er i Stand til med Bestenighed at sige, om der med Hensyn til Planen for Forbindelsen med den øvrige Jernbanetraffik kan træffes hensigtsmæssigere Bestemmelser end de nugældende; men det ærede Medlem har jo ogsaa indrømmet, at Indvigningsministerens Indflydelse derpaa er noget indskrænket. Seg skal imidlertid have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. At tilvejebringe en væsentlig Forbedring ved at føre Jernbanen ud paa Masnedø og derfra ved en Dampfergeforbindelse til Drehoed, er en Sag af et saadant Omfang, og en Sag, som er forbunden med en saadan Beføstning, at man for Dieblicket neppe kan tænke derpaa. Det ærede Medlem ved, at denne Sag er sat i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Jernbane fra Nykjøbing til Gjedser, som igjen forudsætter en langt større gjennemgaaende Trafik, end man nu for Dieblicket har Udset til at faae. Saaledes som Sagen nu staar, maa man vistnok lade sig nøie med at gjøre Forsøg med det, der er bragt i Stand; Planen med at føre Jernbanen til Masnedø maa efter min Mening udsettes noget længere. — Der er talt om, at Telegrafbudenes Lønning er ringe, og man har udtalt et Ønske om, at kunne staa dem tilnærmelsesvis ind under de samme Forhold som Postbudene. Ærede Medlemmer vide, at disse Folks Wilkaar ere noget forskjellige. Postbudene ere inddelte i forskjellige Lønningsklasser, for hvilke der paa Finantsloven opføres en bestemt Løn, hvorimod Telegrafbudene lønnes af en rund Sum. Man har jo søgt at staa dem nogen Forbedring, og ogsaa iaar ville de faae en saadan, idet der skal tilstaaes den Halvdel af dem, som ikke fik det ifjor, Uniform. Naar man anstiller en Sammenligning med Postbudene, maa man erindre, at kun Postbudene i Kjøbenhavn have en bedre Stilling; thi Postbudene paa Landet antages af Postmestrene og lønnes af deres Kontorholdsgodtgjævelser. Overordentlig usskelig kunde det være, om Tjenesten ved Telegrafvesenet kunde være en Forberedelse til Tjeneste som Postbud. Telegrafbudenes Bestilling er vel ikke uvigtig, men dog ikke saa ansvarfuld eller anstrengende som Postbudenes, saa at der ikke kan tilkomme dem saa stort et Bederlag, som Postbudene; men det kunde være en overmaade god Forberedelse til at blive Postbud først at være Telegrafbud. Der er imidlertid den Omstændighed til Hinder, at Korporaler og Underkorporaler have fortrinlig Udgang til at blive ansatte som Postbude, saa at den her af mig berørte Ordning af Sagen heller ikke lader sig udføre. Imidlertid kan det jo aldrig være Andet end behageligt at faae en Antydning om,

at en Forbedring af disse Menneffers Wilkaar ikke vil blive set med uventlige Dine af Thinget, og jeg skal ogsaa have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. — Spørgsmaalet om Berettigelsen for Ministeriet til at give Tillæg til Jernbanepersonalet er en Sag, som jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale mig om. Det vil deraf vides, at Ministeren anser sig for bemyndiget til efter Loven af 1867 at give disse Tillæg. Det er derfor ikke en fuldkommen rigtig Forstaaelse af Betydningen af, hvad der i Anmærkningerne er anført om en formodet Forøgelse af Udgiften til Driften næste Aar, naar man der har troet at se, at Ministeren søgte Bemyndigelse til at give Uderstillæg; dette er ikke Betydningen deraf. Den Sum paa Finantsloven, hvortil disse Bemærkninger slutte sig, er jo en fuldstændig kalkulatorisk. Betydningen af den er oftere bleven omtalt baade af mig og af tidligere Ministre; den kan kun betragtes som i høieste Grad kalkulatorisk, og den er egentlig kun til Østerretning. Men en Følge deraf er, at de Anmærkninger, der slutte sig dertil, heller ikke ere af nogen anden Natur. Imidlertid er det saa heldigt, at der med Hensyn til Realiteten ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem Ministerens og Udvalgets Opfattelse paa dette Punkt, og dette Punkt giver mig derfor ikke Anledning til nogen nærmere Udtalelse, idet jeg kun skal bemærke, at jeg ikke indser Nyttens af foretage en saadan Forandring som den foreslaaede; men den vil forøvrigt ikke lægge nogen Banfælighed i Veien for Ministeren med Hensyn til Jernbanernes Drift. Seg tror ikke, at jeg har Uderligere at bemærke ved dette Afsnit.

Ordforeten (Berg): Hvad den ærede Minister yttrede, giver mig ikke nogen særlig Anledning til videre Bemærkninger, idet der, som man vil have set, er Uoverensstemmelse mellem den ærede Minister og Udvalget paa de fleste Punkter, og med Hensyn til de Hensillinger, der ere gjorte i Betænkningen, er der, saa vidt jeg skjønner, ikke en eneste, med Hensyn til hvilken Ministeren ikke har erklæret, at han vil sjenke dens Gjenstand nærmere Overveelse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lønningerne til Jernbanebetjentene vil jeg kun sige, at Flertallet ikke opfatter Budgettet for Jernbanedriften saaledes, som det fremstillede, at den aarlige Bevilling er kalkulatorisk med Hensyn til Lønninger i den Forstand, at de enkelte Lønningsklassers Forhold skulle kunne forandres vilkaarligt, men ganske vist er den tilbøielig kalkulatorisk, i den Forstand nemlig, at man under den hidtidige Udvikling af Statsbanerne ikke nøiagtigt har kunnet fastsætte, hvilket Antal Personer man maatte bruge. Det er For skjellen i Opfattelsen mellem Ministeren og Flertallet. Dette har jeg maattet gjentage, for at ogsaa dette skal blive ret forstaaet, men i Øvrigt skal jeg ikke opholde mig videre derved. Det